

Момчило Милошевић

РУДАРЕЊА

Слободану Цветковићу

* * *

1.

*Железних непогода из дубине крила
Извиру ветрови сви једнаког смера
Сплетене мрежом од угљених жила
Пресеца их уздаха прозрочна тестера*

*Пара се шарена тканица промаје
Закачених нити за празнине плућа
Замахом човек надима одаје
Бистрећи их жуђеном оплатом сванућа*

*Удахњује се тежина ваздуха које стварно нема
Вртлог под челом и несвестица житка
А замршене су нити можданог калема
Као од каквог облудног напитка*

*И најмрснија зубља овде бледо гори
Небеских понора нема да јој сјај черече
Зарастају уста кад се проговори
Да их захтев ћутања поново расече*

* * *

2.

*Под земљом и светло добија тежину
Преображено у оштре облике метала
Дави се камен прождирући глину
Пуну прапотопских кремених игала*

*Разбија се тама изумом са чела
Са својом си лобањом у лобањи опреза
Много згрудваних ватри весника пепела
У црнилу година заглибљених бреза*

*Железни путеви воде у раздања
Око њих напор лукова дрвених ребара
Звонко црnilо и никаква прања
Не могу избелити мрачни слух рудара*

О чеоњаче се разбијају залутали звуци
И бели лампиони набубрелих гљива
Налепили се на сврдла камена жауци
Док се земља рашчешљава ко да је вашљива

Све обукло камене панцире
Сплетене од нити препредених вода
У скелет алата крвоток задире
Усмерен надимањем окиваног свода

ЗЕМЉА У ЗЕМЉИ

3.

Грумење земље има опаке ћуди
Кад осемењено влагом надраста просторе ниске
Да небом постане захтев му се буди
На себи док трпи празнина притиске

Ово је једина земља што из себе буја
Надрастајући умножене удове човека
Као тежки хитац с оплатом нечуја
Циља у опрез са подножја века

Надима мркло тело као непогода
Обарајући чела поцрнелих гљива
Расте као корење без признања плода
Ко опака река бунтом против слива

Прелама поуздане кичме од опреза
Без смисаоног почетка и усуђених двери
Засечена оруђем говори из реза
Подмуклом јавком распуштених звери

Лишена освита зуба и година
Из себе израста без спољног допушта
Обскрба прираста јој снага сводова
Кад пресношћу зачепи човекова уста